

5. Men våra wenner de får bli hemma,
 Vi måste snarligen ut i fält, Ty det lider,
 Fienden instiger, Det står ganska illa til; Men
 vi hoppas at Segren nå, Innan vi tillbaka gå.

6. Ja Gud beware oss allesamman, Vår
 tid är nu ej längre här, Vi måste resa från
 vårt fäderne, Långt bort i främmande land,
 Men om vår resa är nu swår, Så hoppas vi
 godt ändamål få.

7. Men hwart vår resa hon kan lända, Det
 wet ingen utan Gud, Våra hjertan de äro
 böjda, Rena utan flärd och list, Vi nu Gustaf
 tjena må, Alla Gofar mot Dansken gå.

8. Till slut wi bedje allesammans, Vi som
 Sveriges Inbyggare är, Vi som wistas in-
 nom Rikets gränser, Vi som under Swenska
 Kronan står, At HERNen stille nu detta
 krig, Och låte Folket få bo i Frid!

Sem Nya

Kongl. Fri-Corpsens Krigs-Wisor,

Den Första:

Milde Kung, våra hjertan
 inwiga ic.

Den Andra:

Vår Kung, vår Gustaf se
 Dit Folk, ic.

Den Tredje:

Sjelfständigheten wägar på, ic.

Den Fjerde:

I Husby har jag varit, ic.

Den Femte:

Gustaf den Tredje han reste til
 Dalarne, ic.

Alla Sem sjunges under sina egna, wackra och
 behageliga Melodier.

Gesle, Tryckt hos E. P. Sundqwist. 1789.

I.

Milde Kung våra Hjertan inviga Öddas
lighetens Tempel åt dig, Ei bland hjer-
tar som werlden bekriga, Ditt Baner
det blodigt höjer sig Nej under fridens Blom-
strande Skugg Dina Lagrar Herdinnorna skör-
da Denna dagen i Secler skall wörda, Din
Segre utan blod och blödd.

2. Gustafs namn wäcker blodet til ähra
Til Hjelte bragd på wain och land, Se des
Sjdmän hwad tecken de bära, Uppå Bröster
twänne Sjärnors band Mig detta namnet
muntrar och rör, Gustafs Namn Gustafs
godhet påminna, Sådän Kung hwad Han will
kan Han winna. Hwatt hjerta Honom gladt
tillhör.

3. Milde Kung sig en främling nu bugar,
I stöter diupt mit namn är Ali: När Bar-
baren i Bojor mig trugar, Då Dina Ländet
är jag fri. Om mina suckar Gudarne rör,
Om min röst kan mitt hjerta förklara, Gode
Gudar Kung Gustaf bewara, Han hela
Sverige lyckelig gör.

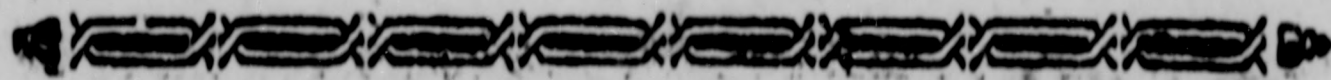
Den

Den 1:sta November 1788.

Wära Bröst för Dig nifsulla brinna, Du
dyre Pant af Basarnes Blod. Se Din
Börd och Ditt Namn Dig påminna Till att
likna Den i Hjelte mod. Lef Gustafs Son,
lef sällast: där! När Du Fäderne Cronan får
bära, Dig bekröna Gustafvernes Ära, Som
Sweas Store Drott och Far.

Sål.

Sät oss samfält Camrater förklara, Wår
fredad i Dag med Glasen i hand: Se Kung
Gustaf, at mota all fara, Mådigst wakar för
wår Stad och Land. Du wårda Mann,
När Konungens Råd Till de wigtige Wärf
Dig nu kallat, Glädje-Echo bland oss åter-
skallat, Här känns Din Trohet, Drift och
Råd.

Den Andra:

Wår Kung wår Gustaf se dit Folk Des
arm är nu des hjertas tolf Den eld för
Basar fordom bran Hos oss ei släckas
kan. Ur bergen styrkans foster-bygd, Med
Fäders mod, med Fäders dygd, Ser gamla
tapperhetens stam För dig nu wandra fram.

2. Ei Mödrars, Barns, ei Makars röst,
Förändra kan wårt hjalte-bröst, Och i den
eld

eld och alla röd Ei älster skilnad gör: At waga
lif för Land, för Kung, Man ej för gammal
ej för ung I våra Dalar känner sig; Hwärt
hjerter andas frig.

3. Och Wasa Ättling, wid din wälf Skäl
swärdet blottas, i en blink, Och döden ljunga
från vår hand, Och Lif bestred din strand;
Wid våra Hårars wapne-gny, För en af
och skal hundra sty, Det salt som rödt af Dans
skar stod Skäl badas röd i blod.

4. Då segren gynnad har vårt swärd Och
omwäns styrka är förtärd Och ödet åter lugn
består Och friden hwilar här: Då skal wid
våra fjällars is Den nåd och efter-werldens
pris, Som skal vår nit och kärlek se, Och nog
beldning ge.

Den Tredje:

I.

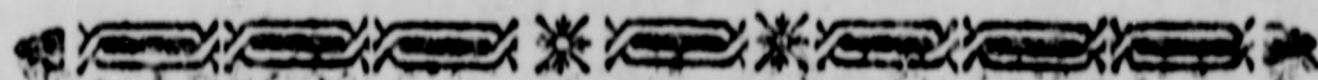
Sjelfständigheten *) wägar på, Med Gustaf
ut til Norie gå, Och Redligheten **)
äfwen så, De Baggar til at slå. Krigs-
dran †) våra Fäders glans, Med Lydnaden ††)
war och til hands, At taga Wallar, Torn och
Skans, Med Kulor, Krut och Lans.

2. Men

*) Selsand. **) Tuna och Gårder.

†) Mora. ††) Hnaby, Garpenberg, Foltärna
och Bp.

2. Men Basse du war flackare, Som in-
tet torde Dalkarl'n se, Men har du wäntat
dagar tre, Du hem såt gå på sne. Dock
läs war han dig än en gång, (Om du wil
göra mer förfång), At höra så en grufflig sång,
Som blir dig sur och lång.

Den Sjerde:

I.

I Husby har jag warit der har jag måde
bra :: Det tänker jag uppå hwar endaste
dag ::

2. När Kung Gustaf den Tredje Commen-
dera och ut :: Då läste wi alla stå för kulor
och krut ::

3. Hwad behöfwer jag sörja som är en ung
dräng :: Nu har jag sått mustet men intet
gehång.

4. Nu har wi marcherat en trettio mil ::
Sen seck wi spaisera i Carlstad der in ::

5. Der lefde wi så roligt i dagarna två ::
Sen måste wi trågit med Gewäret gå ::

6. Exercitien den lärdes med största behag ::
Då ropte wi alla det tager wäl lag ::

7. De Danske förkräcktes til hjerta och mod ::
Så snart de seck höra af Dalkarlars hot ::

8. Pan

8. Han rymde tillbaka som ingen bra man ::
För bort som en Kämpe, men hem med stor
skam ::

9. Han fogat sina Troppar på bästa maner ::
Qvarterad dem in i Erverjes närmsta Städ ::

10. Men lyckan för honom var hastig och
fort :: Han måste tillbaka och det skedde fort ::

11. Den Danske han tänkte förstöra vårt
land :: Han måste tillbaka och det var galant ::

12. Wälsigna vår Konung som sådant för-
mår :: Han skämde de Danske, som menlösa
får ::

13. I Dalarne sjunges hwar endaste qväd ::
Wälsigna Kung Gustaf til lif och til själ ::

14. Ja våra Officerare de dro så god ::
De hurtigt uptranda de Dalkarlars mod ::

15. Vår Capitain von Eding som ifrån
Dalbo är :: Han hurtigt Commenderar, Exer-
citiën of lär ::

16. Ja honom skal wi följa och lyda hans
råd :: Så länge wi lefwe och krafter förmår.

17. Wi äro förnögdä at tjena vår Kung ::
Och hjälpan at Kronan ej blifwer för tung ::

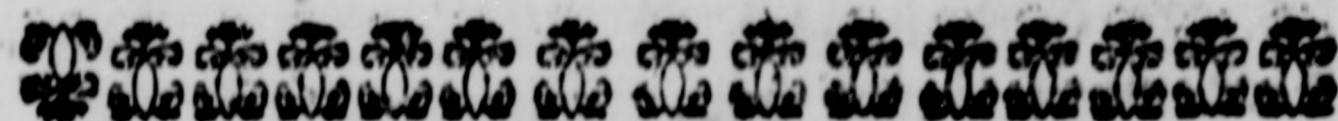
18. At ogräset bortränsa wi färdiga är ::
Och lätta den bördan of tryckande gör ::

19. Gud hjälpe of alla at hinna det mål ::
Och derpå wi dricke Konung Gustafs skal ::

20. Vår Konung wi mörde, det böra wi
väl :: Gud styrke Hans krafter til lif och til
väl ::

21. Til

21. Til Sturet wi önske vår Konung Guds
Nåd :: Som styrer vårt bästa med grundeligt
råd ::

Den Semte:

I.

Gustaf den Tredje han reste til Dalarne,
At förhöra sig om någon hjälp, Innan
Fienden of nedstielper, Wi måste snars-
ligen uti fält, Ja Gud Han hjälpe of alla så,
At vår resa kan lycklig gå.

2. Jag förnimmer at det liber, At wi en
gång skal Pilias är, I den onde höste-tiden,
Står til Gud när wi räkas mer: Ja lika
lustig ja lika glad Ifrån eder jag afsked tar.

3. Det är väl swårt at Pilias wid wänner,
Broder, Enster och grannar med, Men wi
besalle of i Guds händer, Han skal för of i
striden gå, Han of väl hjälper, Fienden stiel-
per, Gustafs ära hon blifwer stor.

4. Det faller swårt at Pilias wid wänner,
De som sata wänner warit har, Står til Gud
om wi räkas mera, Innan döden of boritar,
Men HERren hjälper väl barnen sin, Som
förtrosta på Gud allena.

5. Men